

COMUNITATS FORTES, VIDES SEGURES

Ara ja fa aproximadament un any i mig, un diumenge de novembre de l'any 2021, la Plaça Fra Bernadí de Manlleu estava plena de gent convocada per l'anomenada Plataforma per la Seguretat i el Civisme de Manlleu. Durant les anteriors setmanes s'havien donat una sèrie de fets a Manlleu que, escampats i magnificats per les xarxes socials i alguns mitjans de comunicació, havien generat preocupació a molts manlleuencs i manlleuenques.

Part de la gent que aquell dia estava a plaça segurament no sabia qui havia convocat la concentració ni quines eren les seves intencions, simplement volien un Manlleu sense baralles o robatoris i on poder fer una vida tranquil·la, una cosa d'altra banda, perfectament comprensible.

La plataforma organitzadora però, pretenia molt més que reunir la gent descontenta amb aquella situació, no va ser un acte net i innocent. En el document que van difondre a la concentració i a molts comerços de Manlleu feien propostes de caire repressiu, estigmatitzador i populista; tot feia pensar que aquell podria ser l'embrió d'un VOX a la manlleuenca.

Si no havien donat prou pistes, aproximadament mig any després, la plataforma ara sota el nom de «Manlleu diu prou» va assistir de públic al ple de l'Ajuntament. Aquell ple va haver d'acabar precipitadament a causa de les interrupcions, comentaris i crits, alguns d'ells de caire xenòfob i racista; els membres de Manlleu diu prou van mostrar la seva vertadera cara fent d'aquell, el plenari que ha viscut un major incivisme i inseguretat dels darrers anys, quina paradoxa, no?

Doncs en realitat no, no és cap paradoxa. L'extrema dreta sempre s'ha nodrit del conflicte, precisament és el que li dona força i la raó de ser.

El seu *modus operandi* de fet, consisteix en buscar el conflicte, engreixar-lo tant com poden i culpabilitzar-ne a col·lectius concrets, en aquest cas a manlleuencs que han migrat dels seus països d'origen o que simplement ho puguin semblar; mai els veureu apuntant als responsables d'un sistema econòmic que crea cada vegada més desigualtat i pobresa, ni els fons voltors o grans tenidors que mercadegen amb el preu dels habitatges; sempre dispararan contra col·lectius vulnerables i/o minoritaris.

Doncs aquí ens trobem, amb tots els pronòstics fets realitat. A poques setmanes de les eleccions municipals l'extrema dreta ha anunciat que es presenta a Manlleu, però el problema no és que uns quants fatxes sense massa llums ni possibilitats s'organitzin per fer una llista, que també. El que és tant o més greu és que partits que formen part de l'Ajuntament hagin assumit part del seu populisme més tronat, i tot per poder esgarrapar quatre vots. O fins i tot, que el mateix Ajuntament hagi basat les seves darreres polítiques de seguretat a fer accions cosmètiques i testosteròniques que no tenen cap utilitat real, com «tunejar» una furgoneta de policia local com si fos de la BRIMO o organitzar i difondre per les xarxes simulacions d'entrades a domicilis pròpies d'una mala sèrie policíaca.

Però no tot son males notícies, malgrat que no hi hagi miracles, existeixen solucions. Manlleu té un teixit social amb un potencial enorme i és feina també de l'Ajuntament que aquest tingui el múscul necessari per construir comunitats veïnals fortes, crear figures com les dinamitzadores de

barri que fomentin la convivència i ajudin a evitar possibles conflictes de manera preventiva o dissenyar un Pla d'Inclusió Social amb cara i ulls, entre moltes altres mesures.

En definitiva, cal deixar enrere les solucions fàcils a problemes difícils i el màrqueting repressiu. I, malgrat anem massa tard, començar a fer un nou rumb actuant, des del moment zero i de manera valenta i decidida, per aconseguir unes vides segures per a tothom.

Xevi Vilar - assemblea de la CUP Manlleu
19 d'abril de 2023